

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114215999
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114215999.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi K. R., Y. XX. XX. XXXX, Y. E. L. XX, G.Á., t.č. na neznámom mieste, št. občanovi SR, v konaní zastúpenom opatrovníčkou L. Š., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 365,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 73,22 Eur, na účet jeho právneho zástupcu K. I. I., G. G. M., A..C., Č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17. 07. 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 365,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 364,66 Eur od 28. 06. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa XX. XX. XXXX s postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, postupca postúpil na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa XX. XX. XXXX zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 415,13 Eur, z toho istina 364,66 Eur, riadny úrok 0,54 Eur, úrok z omeškania 49,61 Eur, ostatné príslušenstvo 0,32 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu ostatného príslušenstva 0,32 Eur a sumu úrokov z omeškania 49,61 Eur si navrhovateľ v konaní neuplatnil. Okrem istiny a zmluvných úrokov sa domáhal zaplatenia zákonného úroku z omeškania z dlžnej istiny od 28. 06. 2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, do zaplatenia.

Odporcovi, ktorého pobyt sa nepodarilo zistiť, súd v súlade s § 29 O.s.p. ustanovil v konaní za opatrovníčku súdnu tajomníčku tunajšieho súdu, ktorá sa k návrhu nevyjadřila.

Podaním doručeným súdu dňa 22. 10. 2014 do konania na strane odporcov vstúpil ako vedľajší účastník občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, zastúpený advokátom JUDr. Patrikom Podhorským. Uznesením č. k. 13C/261/2014- 77 zo dňa 26. 05. 2015, právoplatným dňa 04. 04. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/556/2015- 90 zo dňa 17. 03. 2016, súd námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu zamietol a vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu pripustil. Vedľajší účastník navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. V písomnom vyjadrení k návrhu namietal predovšetkým nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, keď v konaní si navrhovateľ uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola z banky platne postúpená v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď navrhovateľ nepreukázal doručenie písomnej výzvy postupcu adresovanej odporcovi, ani že dlžník bol v omeškaní viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky. Ďalej má vedľajší účastník za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom je neplatným úkonom, pretože vyhlásiť splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky. Toto oprávnenie navrhovateľ nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Ak by mal súd za to, že navrhovateľ môže úver zosplatiť, vedľajší účastník sa domnieva, že navrhovateľ porušil ustanovenie § 53 ods. 9 OZ.

Navrhovateľ má za to, že svoju aktívnu legitímáciu v konaní preukázal. Zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky (v tejto súvislosti poukázal na názor doc. K.. R. F., I.. V..N. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015) a teda doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (ďalej ZoB) podľa navrhovateľa nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené iba sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Zároveň navrhovateľ predložil výzvu zo dňa 14.07.2011 adresovanú právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi pred postúpením pohľadávky. Nakoľko hodnota sporu nedosiahla 1000,- Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea O.s.p.), preto súd v súlade s § 115a ods. 2 O. s. p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe predložených listinných dôkazov, s čím navrhovateľ súhlasil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených navrhovateľom, najmä so zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa XX. XX. XXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej „VOP“), výzvou zo dňa 14. 07. 2011, výpisom z účtu (č.l. 95 - 151), zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2013, s písomnými vyjadreniami navrhovateľa a vedľajšieho účastníka a zistil tento skutkový stav:

Dňa XX. XX. XXXX došlo k uzatvoreniu zmluvy o kontokorentnom úvere medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a odporcom v postavení dlžníka. Predmetom zmluvy bol poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXXX/X na sporozírový účet odporcu číslo XXXXXXXXXXXXX/XXXX za týchto podmienok: výška úverového rámca 10 000,- Sk, úroková sadzba premenlivá 10,85 % ročne, splatnosť úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca, poplatok za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne, úrok z prečerpania 26,40 % ročne. Podľa čl. II bod 1 zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z jeho sporozírového účtu aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Podľa čl. III bod 1 zmluvy táto bola uzatvorená na dobu určitú jedného roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami, pričom sa doba trvania zmluvy predlžuje vždy o dobu jedného roka ak dlžník neoznámi veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že o predĺženie trvania zmluvy nemá záujem. Podľa čl. III bod 4 zmluvy, veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu ak dlžník nečerpal úver v priebehu

šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Výpoveď je účinná dňom jej doručenia dlžníkovi. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej VOP). V čl. III bod 5 zmluvy je prehlásenie dlžníka, že sa s VOP oboznámil, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 7.3.1 VOP (splácanie kontokorentného úveru) v prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených s kontokorentným úverom nebude na účte klienta dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec bude vyčerpaný v celej dohodnutej výške, zmluvné strany sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky, úroky z omeškania, poplatky a iné náklady spojené s kontokorentným úverom vo forme zaťaženia účtu klienta, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného kontokorentného úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne na výšku dohodnutého úverového rámca.

Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že odporca mal u právneho predchodcu navrhovateľa zriadený od 24. 02. 1998 bežný sporožirový účet, ku ktorému bola vydaná platobná karta. Zostatok na účte mal nepretržite mínusovú hodnotu od 17. 02. 2011, ktorá sa zvyšovala predovšetkým účtovaním poplatkov a úrokov. Posledná úhrada (kreditná operácia) je zo dňa 26. 02. 2011 a čerpanie prostriedkov zo dňa 20. 03. 2011. K tomuto dňu bol zostatok na účte - 275,24 Eur následne už právny predchodca navrhovateľa účtoval odporcovi iba rôzne poplatky a úroky. Ku dňu 30. 08. 2011 predstavoval zostatok na účte - 365,52 Eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX. XX. XXXX uzatvorenou medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, mala byť na navrhovateľa postúpená okrem iných aj pohľadávka voči odporcovi vo výške 365,20 Eur, z toho istina 364,66 Eur, úroky 0,54 Eur, úroky z omeškania 49,61 Eur, poplatky 0,32 Eur. Táto skutočnosť bola odporcovi oznámená postupcom listom zo dňa 09. 07. 2013.

Navrhovateľ špecifikoval žalovanú sumu 365,20 Eur v podaní zo dňa 13. 07. 2015 tak, že predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na účte odporcu (87 069,80 - 86 704,60). Debetné operácie vo výške 87 069,80 Eur tvoria výbery, platby kartou a odchádzajúce platby z účtu vo výške 86 053,49 Eur, poplatky vo výške 747,16 Eur, debetné úroky vo výške 267,61 Eur a zmluvné úroky z omeškania 1,54 Eur. Kreditné operácie vo výške 86 704,60 Eur predstavujú úhrady vo výške 86 697,25 Eur a kreditné úroky 7,35 Eur.

Podľa § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01. 01. 2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä
g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol.

V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - bankou (SLSP, a.s.) ako veriteľom a odporcom v postavení dlžníka bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o kontokorentnom úvere (ďalej „zmluva“) podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s dohodnutou výškou úverového rámca 10 000,- Sk (331,94 Eur), s premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne a splatnosťou úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci. Ide o tzv. typovú zmluvu v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorá nesmie obsahovať neprímerané podmienky v neprospech spotrebiteľa. Na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje Občiansky zákonník v zmysle § 52 ods. 2 veta tretia OZ, a zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Nejedná sa totiž o výnimku v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., podľa ktorého sa (tento) zákon nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty. Kreditnou kartou sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom a v tomto prípade odporca takouto platobnou kartou disponoval, o čom svedčia výbery a platby kartou v zmysle predloženého výpisu z účtu. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov (otázkou absencie údajov o RPMN v zmluve o kontokorentnom úvere vo veci totožného navrhovateľa a s tým súvisiacimi následkami sa zaoberal napr. Krajský súd Trnava v rozsudku sp. zn. 26Co/110/2014 zo dňa 28. 04. 2015 a vo veci totožného právneho predchodcu navrhovateľa Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 11Co/493/2015 zo dňa 16. 02. 2016). Súd mal z predložených listinných dôkazov preukázané, že odporca reálne vyčerpal peňažné prostriedky vo výške 86 053,49 Eur (výbery a platby kartou a odchádzajúce platby z účtu) a celkom právnemu predchodcovi navrhovateľa zaplatil sumu 86 697,25 Eur, preto už navrhovateľovi nie je povinný nič zaplatiť.

Aj v prípade, že by nárok navrhovateľa bol dôvodný, súd má za to, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitímovaný na uplatnenie nároku, ktorý je predmetom konania. V konaní sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi zaplata pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2013 od postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá je bankou. Má za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podľa navrhovateľa podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a teda ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S uvedenými názormi navrhovateľa sa súd nestotožňuje. Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 OZ. Súdy opakovanne vyslovili názor, že pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky na tretiu osobu, je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne a stanovuje zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pričom vyžaduje ich súčasne splnenie a to: 1/ klient nesplnil riadne a včas, čo i len časť svojho splatného záväzku voči banke, 2/ omeškanie klienta trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, 3/ na zaplata omeškanej časti peňažného záväzku bol klient písomne vyzvaný (viď napr. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 09. 12. 2015) Pokiaľ ide o tretiu podmienku, písomnú výzvu banky zaslanú klientovi, navrhovateľ predložil súdu výzvu banky zo dňa 14. 07. 2011 adresovanú odporcovi na zaplata dlžnej sumy 356,31 Eur, avšak nepredložil doklad o jej odoslaní resp. doručení odporcovi, t.j. v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. V danom prípade preukázanie zaslania, resp. doručenia písomnosti, z ktorej navrhovateľ odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto navrhovateľovi. Keďže navrhovateľ nepreukázal odoslanie písomnej výzvy banky odporcovi, ani že by sa takáto listina do dispozičnej sféry odporcu dostala, súd dospel k záveru, že táto podmienka (klient bol na zaplata omeškanej záväzku písomne vyzvaný) nevyhnutná pre platné postúpenie pohľadávky bankou splnená nebola (viď rozsudok Krajského súdu Prešov sp. un. 4Co/145/2014 zo dňa 11. 03. 2015). Nakoľko zákon

o bankách vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8, nepreukázaním jednej z týchto podmienok nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa (§ 39 OZ).

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Úspešnému odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý má v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p rovnaké práva ako účastník, vzniklo v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Keďže odporca návrh na náhradu trov nepodal, súd mu náhradu trov nepriznal. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 73,22 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 06. 05. 2015) vo výške tarifnej odmeny 28,22 Eur za každý úkon, k tomu 2x režijný paušál 8,39 Eur za úkony v roku 2015, DPH si neuplatnil. Súd považuje uvedené úkony za účelné, trovy právneho zastúpenia vyčíslené v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej výške. V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na účet jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedený, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona 233/1995 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.